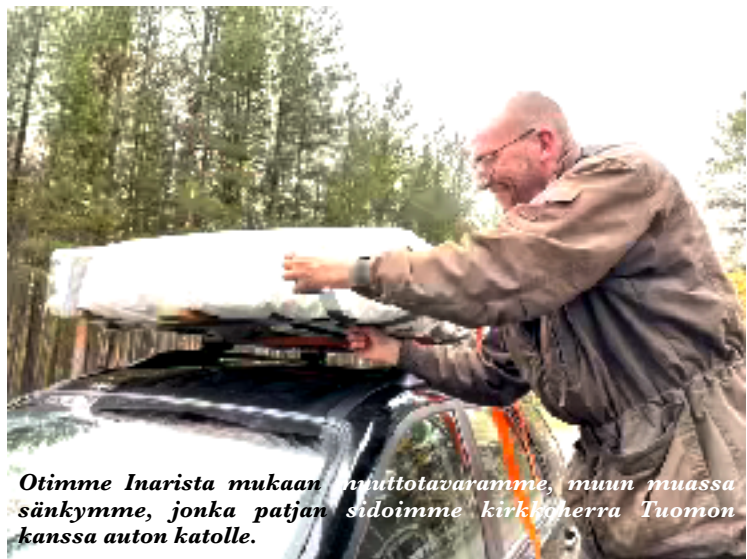

MANNERMAAT MAAILMALLA

Tervehdys kaikille,

Petteri palasi Venäjälle työhön syyskuun alussa ja siitä asti olemme olleet liikkeellä. Muutimme ensi töiksemme meille rakkaalta Inarin kirkonkylältä tavaramme Helsinkiin ja luovutimme vuokraamamme talon avaimet. Nuorimmaisemme Oula muutti myös samaan aikaan Lapista takaisin Helsinkiin, hän nimittäin jätti kokkiopintonsa toistaiseksi lepäämään ja päätti aloittaa joulukuun alussa aikuislukion Helsingissä. Pian muutimme myös tyttäreemme Aletan tavarat Turkuun, jonne hän muutti opiskelemaan. Lähdimme sitten Helsingistä Norjan Kirkkoniemen kautta Venäjälle.

Otimme Inarista mukaan muuttotavaramme, muun muassa sänkymme, jonka patjan sidoimme kirkkoherra Tuomon kanssa auton katolle.

MATKUSTAMISTA

Matka Venäjälle Norjan kautta on sujunut nykyään paljon helpommin kuin Viron kautta. Kulkijoita on sitä kautta vähemmän ja kaikki on ollut huomattavasti sujuvampaa. Bensan hinta on Venäjän puolella myös paljon halvempaa kuin Suomessa. Tällä kertaa venäläinen tullimies jäi raapimaan päätään ja miettimään, onko katolla olleen patjan paino enemmän kuin 25 kiloa. Tämä kilometriä kun on raja sille, täytyykö yksittäinen tavara virallisesti tullata maahan. Hän kuitenkin lopulta arvioi, että patja on kevyempi, eikä sitä onneksi tarvinnut purkaa katolta pois tarkistusta varten.

Matka Helsingistä Pietariin kaikkine kiemuroineen kesti lopulta tällä kertaa lähes viikon. Samalla saimme kuitenkin hoidettua monia tärkeitä asioita. Ehdimme olla perillä vain yhden päivän, kun Pietariin saapui esimiehemme Antero Rasilainen ELY:stä. Petteri lähti hänen kanssaan saman tien Karjalaan Kontupohjaan, Segežaan ja Vienan Kemiin. ELY on tukenut erityisesti Vienan Kemin seurakuntaa. Nykyään Kemissä ei ole omaa pappia, mutta lääninrovasti Vitali Lutshagov, meidän tuttumme Siperian ajoilta asti, hoitaa seurakuntaa muiden velvoitteidensa ohella. Siellä Antero pääsi yllättäen saarnaamaan. Kontupohjassakaan ei ole nykyään pappia, mutta jumalanpalveluksen toimittivat siellä Petteri ja Antero yhdessä.

SEMINAARI JAKUTSKISSA

Petteri ehti olla Pietarissa päivän, kun jälleen oli lähdön hetki, tällä kertaa Jakutskin kaupunkiin Siperian Kaukoitään. Jakutskissa oli sovittu järjestettäväksi evenkinkielisen raamatunkäännösprojektin vuotuinen seminaari. Seminaarin järjestelyt olivat jääneet pitkälti Anun hartioille monesta syystä. Onneksi Petterikin pääsi tällä kertaa mukaan matkalle, koska hänestä oli paljon apua monessa käytännön asiassa.

Tiivistä työskentelyä käännösseminaarissa

On aina hätkähdyttävää nähdä, kuinka evenkit elävät vahvasti edelleen animistisessa ja shamanistisessa maailmassa. Jopa raamatunkääntäjät uhraavat hengille. Eräskin heistä aikoi Jakutskissa mennä paikallisen shamaanin käsittelyyn. Kuulimme myös, kuinka eräs toinen kääntäjä oli nuorena käynyt kasteella. Papit olivat jakaneet kastetuille ristikaulakoruja, ja

hän ystävineen oli myös halunnut korun. Niinpä he olivat hakeutuneet kasteelle korun toivossa.

Raamatun sana on tehnyt käännösryhmän jäseniin voimakkaan vaikutuksen. Mutta evenkien keskuuteen tarvittaisiin välttämättä ihmisiä julistamaan ja opettamaan ja vasta sen jälkeen kastamaan. *Minä kuulin Herran äänen sanovan: – Kenet minä lähetän? Kuka lähtee sananviejäksi? Niin minä vastasin: – Tässä olen, lähetä minut!* (Jes. 6:8)

SANKTIOIDEN IHMEELLINEN MAAILMA

Jakutian matkan jälkeen ehdimme olla päivän Pietarissa, kun taas lähdimme vierailulle Suomeen nimikko-seurakuntaamme Haminassa. Anu oli sopinut vierailun jo vuosi sitten, ja vaikka ajankohta oli nyt hankala lähteä käymään Suomessa, lähdimme matkaan. Rajalla koimme Viron tullissa yllätyksen: Tyttärillemme lahjaksi tarkoitetut shampoopullot olivat EU-sanktioiden alaisia, ja tullivirkailija takavarikoi ne meiltä. Kuulemma edes saippuaa tai hammastahnatuubia ei avaamattomana saa enää tuoda Venäjältä EU-alueelle. Hämäräksi jäi tällaisten marginaalisten sanktioiden merkitys, mutta luovutimme pullot kiltisti viranomaiselle, joka heitti ne roskikseen.

Haminan vierailu oli kuitenkin mukava, ja saimme tavata matkalla myös lapsiamme Helsingissä.

Emme ehtineet olla Suomessa montaa päivää, kun taas suuntasimme Pietariin, tällä kertaa yöbussilla. Matka oli hyvin raskas. Vietimme monta aamuyön tuntia tullissa, emmekä ehtineet paljonkaan nukkua bussissa. Kotona Pietarissa odottivat tyttäremme Kanerva, joka oli Tomminsa kanssa tullut käymään Kanervan vanhassa kotikaupungissa. Tommille ei ollut koskaan käynyt Venäjällä ja siksi matka oli hänen kertomansa mukaan silmiä avaava kokemus. Hän viihtyi kaupungissa niin hyvin, että alkoi jo heti suunnitella uutta matkaa.

Jakutskin seminaarin viimeiseksi päiväksi Nadezhda Jakovlevna oli järjestänyt Petterille yksityisen kiertoajelun kaupungissa. Petteri kysyi kuljettajalta, minne tämä itse haluaisi mennä, ja vastaus oli: ”Luontoon.” Niinpä he suuntasivat kaupungin ulkopuolelle. Sieltä löytyi myös turisteja varten ikiroutaan kaivettu luola, jota Petteri kuvassa hämmästelee.

VIERAILU POHJOISEEN

Kanervan ja Tommin kanssa ajoimme reilun viikon päästä taas Suomeen, sillä Anun viisumi vaati muutaman päivän poissaoloa Venäjältä ennen marraskuun alkua. Hoidimme samalla Suomessa muutamia asioita ja vierailimme nimikkoseurakunnassamme Sodankylässä. Siellä Petteri saarnasi ensin aamujumalanpalveluksessa, jonka toimitti kirkkoherra Tiina Akerfeldt. Kirkkokylältä jatkoimme kirkkoherran ja kanttorin kanssa Vuotsoon, jossa Petteri myös saarnasi. Vuotsossa ei ole omaa kirkkoa, ja niinpä perinteikkäälle Vuotson majalle oli kokoontunut mukava joukko kyläläisiä. Heille ehdimme kertoa enemmän työstämme kuin kirkkokylällä. Raamatunkäännöstyö alkuperäiskansa evenkien kielelle herätti erityistä mielenkiintoa, olihan paikalla useita saamenkielisiä seurakuntalaisia, jotka ymmärsivät projektin haasteita.

Illaksi ajoimme Ivaloon, jossa ehdimme kertoa työstämme vielä Ivalon helluntaiseurakunnan kokouksessa. Aiheena oli juuri sopivasti työ tavoittamattomien kansojen keskuudessa. Kansainvälinen Joshua-projekti määrittelee tavoittamattomaksi kansaksi sellaiset kansat, joiden keskuudessa on alle viisi prosenttia kristittyjä. Meille läheiset kansat, evenkit ja uzbekit, kuuluvat molemmat tähän ryhmään. Lähetystyötä tulisikin mielestämme selkeästi nykyistä enemmän suunnata tavoittamattomien kansojen tavoittamiseen ja uskaltaa luovuttaa monien sisarkirkkojen perustyö ja talous paikallisten ihmisten ja Jumalan käsiin.

Ivalossa oli erityisen virkistävää majoittua helluntaiseurakunnan keskeisten henkilöiden Tapani ja Suvi Kauppisen kotona. Yleensä olemme olleet Petterin lapsuudenystävän kirkkoherra Tuomon ja hänen vaimonsa Anjan luona, mutta nyt he eivät olleet paikkakunnalla. Kauppisilla oli kuitenkin aivan yhtä mukavaa ja saimme Roomalaiskirjettä mukaillen (Room. 1:12) virkistyä ja rohkaistua yhteisestä uskostamme ja rukoilla toinen toisemme puolesta.

Olimme varautuneet jatkamaan matkaa ja ajamaan jälleen Murmankin kautta Pietariin, mutta palasimme kuitenkin Helsinkiin. Ehdimme viettää siellä vielä lastemme ja Petterin isän kanssa yhdistettyjä synttäri- ja isänpäiväjuhlia. Tällä kertaa syntymäpäiväsankareita oli neljä. Kokoonnumme yleensä kaikkiin perhejuhliin Helsingin taloomme, ja on aina ilo havaita, kuinka lapsillamme on erityinen yhteys keskenään.

Petteri ja piispa Aarre Johannes Kastajan seurakunnan juhlissa

”MIKÄÄN EI VOI PIDÄTTÄÄ USKOVAISIA!”

Lähdimme heti seuraavana päivänä Pietariin, tällä kertaa laivalla ja bussilla. Yö meni taas matkustaessa, mutta nyt bussin aikataulu oli muuten parempi. Pietarissa nukuimme vielä muutaman tunnin, kunnes kiirehdimme messiaanisen Johannes Kastajan seurakunnan 20-vuotisjuhliin. Jotkut teistä ehkä muistavat, että olimme aikoinaan juutalaistyössä Johannes Kastajan seurakunnassa. Nyt meidät ja emerituspiispa Aarre Kuukauppi vaimonsa Alinan kanssa oli kutsuttu kunniavieraina mukaan. Kun piispa Aarre näki meidät ja kuuli meidän tulleen juuri aamulla yöbussilla, hän totesi: ”Mikään ei voi pidättää uskovalaisia”.

8.1 1.2025

Petteri joutuu matkustamaan vielä Suomeen viisumin voimassaolon loppumisen takia. Rukoilemme, että uusi viisumi myönnetään pian. Anu odottaa saavansa oleskeluluvan joulukuun alkupäivinä. Haemme myös Petterille oleskelulupaa, jotta maassa olominen helpottuisi. Tähän asti olemme selvinneet ilman varsinaisia oleskelulupia, vaikka olemme niitä välillä hakeneetkin, tosin tuloksetta. Pyydämme esirukousta, että me molemmat saamme nyt oleskeluluvat ilman ongelmia, koska ilman niitä työskentelymahdollisuudet täällä rajan takana on hyvin rajoitetut.

Siunauksin ja terveisin,

Petteri ja Anu

anu.mannermaa@wycliffe.fi
anu.mannermaa@evangeliset.net
 +358 40 5822439 (WhatsApp)
 +7 931 314 90 55 (myös WhatsApp)

petteri.mannermaa@wycliffe.fi
petteri.mannermaa@evangeliset.net
 +358 40 5621272 (WhatsApp)
 +7 931 311 56 12

**KATSO VIDEO KÄÄNNÖSSEMINAARISTA
JAKUTSKISSA:**

https://www.facebook.com/watch/?v=1298796368152007&extid=NS-UNK-UNK-UNK-IOS_GK0T-GK1C&ref=sharing

NIMIKKOSEURAKUNTAMME:

Alavus	Pornainen
Hamina	Roihuvuori
Jämsä	Sodankylä
Kouvola	Uusikaupunki
Lappajärvi	

RUKOUSAIHEITA:

- Alkanut neljäs työkautemme, Jumalan johdatus ja varjelusta siihen
- Oleskelulupien saaminen
- Uzbekkiseurakunta, jossa on tällä hetkellä kriisi
- Evenkinkielisten psalmien ja rukousten valmistuminen vuoden loppuun mennessä
- Voimia Anulle monien työpaineiden keskellä
- Pyhän Marian seurakunta Pietarissa

Wycliffe
Sana kaikille kansoille

Saajan tilinumero Mottagerens kontonummer	IBAN FI28 5114 0220 0343 69	BIC KEOUFI21		
Saaja Mottagare	Evangelinen lähetysyhdistys – ELY ry PL 49 43501 KARSTULA	Mannermaiden työn hyväksi Armoa ja iloa ihmisille Evangelinen lähetysyhdistys – ELY ry		
Maksajan nimi ja osoite Betalarens namn och adress	Alakirjoitus _____	Maksettaessa käytettävä viitenumeroa		
		Viitenumero Ref. nr	21 62328	
Tilitä från konto nr		Eräpäivä Förf. dag		Euro